

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р4 г 89/21
25.8.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Меланија Сантовац, по предлогу предлагача АА из ..., ..., одлучујући о приговору за убрзање поступка у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, донео је 25.8.2021. године,

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ... да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3539/21 и наложи поступајућем судији да у року од 15 дана предузме процесне радње којима се делотворно убрзава поступак.

Образложење

Предлагач је 14.8.2021. године поднео овом суду приговор ради убрзања поступка и утврђења да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3539/21.

У приговору је наведено да је овде предлагач, као један од тужилаца, 3.11.2016. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду, којом је инициран парнични поступак против туженог “ББ” д.о.о. Београд, ради раскида уговора о купопродаји непокретности, те да је 25.5.2017. године главна расправа закључена и донета првостепена пресуда, против које је тужени изјавио жалбу 30.8.2017. године, а тужиоци 12.1.2018. године дају одговор на жалбу. Апелационом суду у Београду је првостепени предмет достављен 15.3.2018. године и тај суд се решењем Гж 1944/18 од 22.3.2018. године оглашава стварно ненадлежним и предмет уступа Вишем суду у Београду, у којем се предмет налазио од 2.4.2018. године. Виши суд у Београду је изазвао сукоб надлежности и предмет је стигао у Врховни касациони суд 4.3.2021. године и решењем тог суда Р1 33/21 од 23.6.2021. године утврђено је да је стварно надлежан Апелациони суд у Београду. Указано је да о жалби није решавано од 2018. године.

Поступајући по приговору предлагача у смислу одредаба Закона о заштити

права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15), члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 125/82... „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, са изменама и допунама „Сл. гласник РС“, бр. 55/14) и Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, са изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је приговор неоснован.

Према члану 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, поступак по приговору води председник суда, који одлучује и о приговору, а годишњим распоредом послова у суду он може да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

Поступајући по приговору у смислу члана 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року, провером кроз електронски уписник у писарници Апелационог суда у Београду и на основу података достављених од стране наведене писарнице, утврђено је да је, у конкретном случају, датум иницијалног акта 3.11.2016. године, да је првостепена пресуда П 29609/16 донета 25.5.2017. године, експедована парничним странкама 26.6.2017. године, да је тужени изјавио жалбу 29.8.2017. године и да су тужиоци 11.1.2018. године одговорили на жалбу. Утврђено је да је Апелационом суду у Београду првостепени предмет достављен 15.3.2018. године и тај суд се решењем Гж 1944/18 од 22.3.2018. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Београду 29.3.2018. године. Након изазваног сукоба надлежаности од стране Вишег суда у Београду, Врховни касациони суд решењем Р1 33/21 од 28.1.2021. године утврђује да је стварно надлежан Апелациони суд у Београду и предмет се од 23.6.2021. године налази поново у Апелационом суду у Београду, води се под Гж 3539/21 и одлука о жалби туженог није донета у време одлучивања о приговору.

Одредбом члана 1. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да је сврха овог закона да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року. Чланом 2. став 1. истог закона прописано је да право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује извршни поступак, као и сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак.

Чланом 4. истог закона прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду наведено, као и одредбе члана 8. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којим је прописано је да се приговор одбија без испитног поступка, ако је с обзиром на трајање поступка које је наведено у приговору, очигледно неоснован, овај суд је оценио да приговор предлагача ради заштите права на суђење у разумном року није основан. Наиме, у означеном судском предмету поступак је покренут подношењем тужбе 3.11.2016. године, првостепена пресуда је донета

25.5.2017. године и у односу на одлучивање у другом степену дошло је до сукоба стварне надлежности, о којој је одлучио Врховни касациони суд и предмет се од 23.6.2021. године налази поново у Апелационом суду у Београду. Из наведеног произилази да је пред првостепеним судом поступак од поднете тужбе до доношења одлуке о тужбеном захтеву тужилаца трајао нешто више од седам месеци, а да целокупан поступак од дана подношења тужбе - 3.11.2016. године до дана подношења приговора – 14.8.2021. године траје четири године и девет месеци.

Судски поступак на који се односи приговор предлагача се с обзиром на предмет спора не сматра хитним, а имајући у виду да према пракси Европског суда за људска права, која је прихваћена и у пракси судова Републике Србије, до повреде права на суђење у разумном року долази када поступак траје дуже од три године у једној инстанци, пет година у две инстанце и шест година, уколико има места тростепеном одлучивању, у конкретном случају, у овој фази поступка, за сада, не постоји повреда права подносиоца приговора на суђење у разумном року у смислу одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року.

При доношењу одлуке о приговору, овај суд имао у виду да законом прописани рокови у којима другостепени суд треба да одлучи о жалби странке, представљају инструктивни рок за суд, који је дужан да поштује редослед при одлучивању, као и да предност да хитним предметима, те непоступање суда по инструктивним роковима не доводи аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање тог рока у односу на целокупан поступак.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба председнику Врховног касационог суда у року од осам дана од дана пријема решења. Жалба се подноси у три примерка, а преко председника Апелационог суда у Београду.

С у д и ј а
Меланија Сантовац, ср.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић